

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo XVI. Antiqua Monumenta Ad Historiam Mediae Aetatis Illvstrandam,
Nvnqvam Edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1601

Qualiter Imperatori restitit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64144](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64144)

De quo suo in loco dicendum est. Genuit & filium suum
 minis Gvvelsum, virum per omnia probatum, qui Duce-
 tum Carinthiorum & Marchiam Veronensem acquirit
 & strenuissimè rexit. Dicitur de eo, quòd cùm in proci-
 effet, & Imperatorem Heinricum tertium, per triduum
 tra statutum tempus, in loco qui dicitur Rungalle, ubi
 exercitus convenire solet, quòd & se venturum iuramen-
 constrinxerat, præstolaretur, & nec nuncium quidem
 causam moræ illius exponeret, haberet, erecto signo
 uocatis Dominis reuersionis iter arripuit. Cui tandem
 perator occurrens nec muneribus nec promissionibus,
 saltem minis ab incepta repatriatione remouere potuit.

7.

QUALITER IMPERATORI
 restitit.

Qvodam etiam tempore cùm Imperator Veronensis
 cuius exactionem inferens, mille marchas ab eis
 torisset, ipse ex improviso superueniens, tanta eum su-
 feueritate & contumelia afflixit, vt vix Imperator, pecunia
 ex integro reddita, securitatem exeundi obtineret. Idem
 etiam Gvvelfo monasterium in mōte * antiquum in hono-
 re sancti Martini fundauit, nomen VVingartin imposuit,
 quod de villa translatis monachis, & ossib. patris sui Gvvel-
 & patris Heinrici, & qui Rudolphi Ecclesiam priorem
 rochiam esse constituit.

Hic denique Gvvelf sub iuuenili ætate, cùm esset in
 stro Botamo, morbo correptus est, vidensq; sibi imminere
 mortem omne patrimonium suum cum ministerialibus
 quia heredem ex se non habuit, ad cœnobium Altorfense
 se sancto Martino in perpetuam possessionem donauit,
 hoc perficiendum duobus de Maioribus suis, qui tunc
 cum

cum aderant, fidelissimè commisit. Ipse vero diem claudens extremum, illo deportatus est, & cum maximo planctu suorum & totius viciniratis sepultus. Mox expleta sepultura, quibus iniunctum fuerat donationem perficere volentes prohibiti sunt. Mater enim ipsius sciens se hæredem habere ex filia, missis in Italiam legatis, iussit eum adduci, & veniens penitus donationem interdixit; & se certum & verum esse hæredem proclamauit.

DE WELFONE IV. QVI PRIMVS
fuit Dux Bavarie.

8.

Hic est ille Gvelf, qui primus ex nostris Ducatum Bavariorum adeptus magnifica multa in eo sicut & in aliis regni partibus peregit. Erat enim vir armis strenuus, consilio prouidus, sapientia tam forensi quam ciuili præditus. Vnde & omnes tempestates bellorum contra se & contra alios inuicem in finibus suis exortas, magna vel moderatione vel seueritate compefcuit. Imperatori, antequam machinationes in mortem suam patrasset, & antequam Ecclesiam Dei manifestè impugnasset, fidelissimè adhærebat; eique cum contra Saxones dimicaret, in tribus funestissimis congressionibus strenuissimè militabat. At ubi multa inhonesta de eo in medium proferebantur; & quod maius est, Dominum Apostolicum Gregorium septimum, Gvriperto Rauennensi Archiepiscopo intruso, de sede sua expulit, ipse cum aliis Catholicis Principibus ab eo declinauit, & amodo eum multis modis inquietauit. Vnde & cum Sigefrido Augustensi Episcopo, qui parti, imò inhumanitati eius fauebat, diu & acerrimè dimicauit; quem tandem cum multis in ciuitate sua comprehensum in vincula iecit, & in castro Rauenspurch catenatum multo tempore

Aa

pore

WELFONE
SII
omg omg
SIV
24